

חטאת לשון ירידה

וּבְגִין דָּא שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת, וְלֹא אָמַר לְעוֹלָה,
לְמַהּוֹי כֶּתֶר ומשום כך נאמר 'שעיר עיזים אחד לחטאת' שהוא לשון

ירידה ולא נאמר לעולה שהוא מלשון עליה שבוזה היה משמע שהיא עולה מעל הנו"ה
ככתר עליהם. וּמִנֶּלְן דְּאִית יְרִידָה בַּחַטָּאת ומנין לנו שחטאת הוא לשון
ירידה, שְׁנֵאמַר (ויקרא ט) וַיֵּרֶד מִעֲשֵׂת הַחַטָּאת אלא הוא ממה שכתוב
'וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים'. וְאִמַּאי שְׁתַּף עוֹלָה עִם חַטָּאת

בִּירִידָה וקשה למה שיתף הכתוב את בחינת ירידת החטאת עם בחינת העולה, והרי
סוד העולה הוא בחינת עליה ולא ירידה. אֶלָּא לְאוֹלָפָא, דְּעוֹלָה הוּא
בְּקִדְמִיתָא מִדַּת הַרְחָמִים, וּלְבִתָּר אֶתְהַפֵּכֶת לְדִינָא
בִּירִידָה, וְאֶתְקַרֵּיאת חַטָּאת, וְכֹלָא חָד אלא הכתוב בא ללמדנו
שבחינת העולה שהיא המלכות היא היתה בתחילה בסוד הרחמים, כטעם הסגולתא שאז
היא הייתה ככתר ורחמים על הנו"ה, אמנם אח"כ היא נהפכה לדין בסוד ירידה ובוזה היא
נקראה חטאת, והכל הוא בחינת אחת כי גם עולה וגם חטאת הוא בסוד המלכות (רמ"ק).

סוד שעיר של ראש חדש שנאמר בו לה' מאחר שאמר הקדוש ברוך הוא ששעיר
זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח

וּבְגִין דָּא, הִבִּיאוּ עָלַי (דף רמ"ח ע"א) כִּפְרָה, עָלַי הוּא סִיְהָרָא
כֶּתֶר וְדַאי, כְּגִוּוֹנָא דָּא ובשביל מיעוט הירח אמר הקב"ה הביאו

עלי כפרה שהוא סוד שעיר של ראש חדש שנאמר בו לה' כי בזה אמר הקדוש ברוך הוא
ששעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח, והנה ודאי נאמר לשון עלי מאחר שאז

המלכות הנקראת לבנה היתה ככתר מעל נו"ה דז"א כדוגמת טעם הסגולתא כזה: *
וּלְבָתֵּר אֶתְמַעֲיִטָּה, וְנִחַתְתָּ לְרַגְלֵי דִילִיָּה, בְּגִוּוֹנָא דָא
 אמנם אח"כ ע"י קטרוג הלבנה היא התמעטה ואז היא ירדה לבריאה מתחת רגלי ז"א שהם
 הנו"ה, ואז היא היתה מתחת לנו"ה כסוד ניקוד הסגול כזה: * **וּבְזִמְנָא דָא הָבִיאוּ**
עָלֵי כַפְּרָה, אֵיתִמֵּר בָּהּ, (ויקרא ו) הִיא הָעֶלָּה, סְלִיקַת
מִרְגְּלוֹי ולכן על הזמן הזה נאמר הביאו עלי כפרה, דהיינו שהוא סוד שעיר של ראש
 חדש שנאמר בו לה' מאחר שאמר הקדוש ברוך הוא ששעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי
 את הירח, וע"י שעיר ר"ח נאמר בה 'היא העולה' מאחר שאז היא עולה מהבריאה שהוא
 תחת רגלי ז"א. **דְּאֵתִמֵּר בָּהּ, (ישעיה סו) וְהָאֶרֶץ הָדָם רַגְלֵי.**
לְמִימֵר בָּהּ, הַשָּׁמַיִם כְּסֵאֵי ובזה מה שהיה נאמר בה 'והארץ הדום רגלי',
 דהיינו שהיא היתה בבחינת הדום [ונח] לרגלי ז"א, עתה המלכות אומרת השמים כסאי,
 דהיינו שאז היא מעל נו"ה דז"א הנקרא שמים כי בזה נו"ה דז"א הם בבחינת כסא אליה.
וְהֵאֵי אֵיהּ רְזָא, (שמואל ב כג) צִדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים.
דְּמַהֲפֵךְ דִּינָא לְרַחֲמֵי וזו עליית המלכות הוא סוד מש"כ 'צדיק מושל יראת
 אלהים', דהיינו שהיסוד הנקרא צדיק מושל ומעלה את המלכות הנקראת יראת אלהים,
 ובזה הוא הופך אותה מדין לרחמים. **וְרְזָא דְּמִלָּה, (תהלים קיח) אֲבֵן מַאֲסוּ**
הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה וסוד עליית המלכות רמוז במש"כ 'אבן מאסו
 הבונים היתה לראש פינה', דהיינו שכאשר המלכות הנקראת אבן היתה למטה בבריאה שאז

אור הרשב"י

[ונח] והנה הדום הוא כעין שרפרף וכסא קמן שהיושב על הכסא הגדול מניח עליו את רגליו.

הלימוד היומי

לע"נ משה בן יצחק ז"ל

מאסו אותו ו"ק דז"א, עתה בעלייתה לאצילות היא סוד ראש פינה מאחר שאז היא ככתר ועטרה בראש ז"א. **בְּנוֹנָא דָא, הוּה"י. יְהוָה** כי בהיותה בבריאה היא היתה בסוד הוה"י למפרע שהוא סוד דין, ועתה בעלייתה לאצילות היא בסוד יהו"ה בדרך יושר שהוא סוד רחמים. ♦

בסוד הקרבנות רמוזות כל העשר ספירות

וְעוֹד, כָּבֵשׂ א' וּשְׁנֵי כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, לִקְבֹּל תֵּלֶת סְפִירָן והנה עוד יש לרמוז את כל העשר ספירות בסוד הקרבנות, כי הנה כבש אחד של תמיד ושני כבשים בני שנה תמימים של מוסף שבת הם כנגד ג' ספירות כח"ב. **שִׁבְעָה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, לִקְבֹּל שִׁבְעַת סְפִירָן** ושבעה כבשים בני שנה של מוסף ר"ח הם כנגד הז"ת. **שִׁבְעָה כְּבָשִׁים, אֵינוֹן ז' יוֹמִין דְּסִיְהָרָא** והנה מש"כ 'שבעה כבשים' הם בסוד שבעה ימים מצד הז"ת של המלכות הנקראת לבנה. **בְּנֵי שָׁנָה, בְּנוֹי דְּסִיְהָרָא, דְּאֶקְרִי שָׁנָה. דְּאִיהִי תְּדָא מְאִינוֹן שְׁנִים קַדְמוֹנוֹת** ומש"כ 'בני שנה', הם סוד שהם בני המלכות הנקרא שנה [רנט] שהיא ספירה אחת מז"ת דאצילות הנקראים שנים קדמוניות (רמ"ק, מק"מ). ♦ (ע"כ רעיא מהימנא). ♦

אור הרשב"י

[רנט] וכן ספירה הוא כמנין שנה"ה (דמשק אליעזר).

הלימוד היומי

לע"נ משה בן יצחק ז"ל

זהר

שני הראשים של ת"ת ויסוד מחדשים את המלכות בכל ראש חודש

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וְגו'. וְכִי כַמָּה רָאשֵׁין אֵינּוֹן
לְסִיְהָרָא. וְהָא לִית רִישָׁא לְסִיְהָרָא, אֶלָּא

שְׁמַשָּׁא, דְּאִיהוּ רִישָׁא לְגַבְהַּ ומש"כ 'ובראשי חדשיכם' בלשון רבים, קשה

וכי כמה ראשים יש למלכות הנקראת לבנה שצריך לומר 'ובראשי' בלשון רבים והרי יש לה

רק ראש אחד שהוא ז"א הנקרא שמש שהוא בסוד ראש עליה. אֶלָּא רָאשֵׁין תִּרְיִין

בְּכָל יְרֵחָא וְיְרֵחָא. וְאֵינּוֹן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף, דְּמַתְּחִידֵי עַל

סִיְהָרָא. וְעַל דָּא בָּעוּ לְתַחֲדָתָא לָהּ אלא סוד 'ובראשי' הוא מאחר שיש

שני ראשים בכל חודש וחודש, והם סוד יעקב החתום בת"ת וסוד יוסף החתום ביסוד שהם

מחדשים את המלכות הנקראת לבנה בכל ראש חודש, וע"י שהת"ת והיסוד מחדשים את

המלכות גם הם מתחדשים ומשום כך שני הראשים של ת"ת ויסוד מחדשים את המלכות

בכל ראש חודש (רמ"ק). ♦

בראש חודש אברהם נחבא שעשיו לא יראה אותו, אבל מצד יצחק נמצא בראש

חודש וכן יעקב ויוסף נמצאים בר"ח

פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, אֵלִין אֵינּוֹן דְּאִמְרָה סִיְהָרָא,

דְּהִידָּ יִשְׁתַּמְשׁוֹן בָּהּ כַּחֲדָא, וְאִזְעִירַת גְּרָמָה

תְּחִילַת יִיְהוּ ומש"כ 'פרים בני בקר שנים' הוא סוד ת"ת ויסוד שהם בני הבינה הנקראת

הלימוד היומי

לע"נ משה בן יצחק ז"ל